

[Lis Mølbjerg.]

talelser fra de berørte kommuner, ligesom købstad- og sognerådsforeningerne må høres herom.

Udligningstilsvaret fra Frederiksberg og Gentofte til København foreslås bibeholdt uændret, nemlig som et beløb svarende til, hvad der betaltes i 1957-58 med et tillæg på 10 pct. Det er spørgsmålet, om ikke en regulering svarende til den stigning, som er sket i pristallet i de 4½ år, der er gået, siden disse tilsvare indførtes i marts 1959, ville være på sin plads. Det er også et spørgsmål i forbindelse med en kommende udligning, om ikke staten kunne og burde aflaste Københavns kommune på en række områder. Som et enkelt eksempel vil jeg nævne, at man kunne lade Sankt Hans Hospital overgå til statsbudgettet, hvor de øvrige statshospitaler i forvejen figurerer.

I det hele taget må det gennem den udligningsordning, der skal afløse erhvervsskatten og tilsvareordningerne, tilstræbes, at vi får en ensartet skatteprocent i hele Stor-københavn. De nuværende forskelle, hvor vi har udskrivningsprocenter, der svinger fra 63 i Gentofte til 100 i Værløse og 105 i Farum, er efter vor mening ganske urimelige. Disse 3 kommuner er alle borgerligt styret, hvilket vel i nogen grad må ramme en pæl gennem den opfattelse, at det skulle være de forskellige kommuners større eller mindre ødselhed, der er årsag til disse meget store udsving i udskrivningsprocenten.

De største poster på kommunernes budgetter er udgifterne til skolevæsenet og til sociale formål, og det er udgifter, som er pålagt kommunerne gennem de love, der gives i det høje ting. Det er befolkningens aldersfordeling og indtægtsfordelingen, der er afgørende for disse posters størrelse.

Der er også en tredje ting, der spiller ind. Hvis vi ser på, hvilke af Københavns omegnskommuner det er, der figurerer med de store udskrivningsprocenter, viser det sig, at det er dem, der er i den mest rivende vækst. Når Gentofte ligger med den laveste procent, er det bl. a., fordi kommunen er udbygget og ikke sådan som Farum og Værløse skal kloakere og bygge skoler og sørge for alt, hvad der ellers er nødvendigt for at skaffe plads til landets befolkningsoverskud.

Jeg finder det ud fra disse betragtninger

ligesom det ærede medlem hr. Asger Jensen heller ikke rimeligt, at kommuner i Stor-københavn, hvis udskrivningsprocenter ligger højere end Københavns, skal være med til at yde udligningstilsvare til København. Det vil dog måske føre lovlig vidt at foreslå dette tilsvare revideret i forbindelse med den her foreslåede ændring af loven, men jeg vil håbe, at disse synspunkter må indgå i de overvejelser, der i øjeblikket finder sted vedrørende en nyordning af hele udlignings-spørgsmålet inden for hovedstadsområdet.

Idet vi altså betragter den ordning, der ligger i de to foreliggende lovforslag, som en overgangsordning, mens vi venter på et forslag til problemets endelige løsning, ikke mindst inden for det storkøbenhavnske område, skal jeg tilsige mit partis positive medvirken i et udvalg til lovforslagenes gennemførelse.

Mose Hansen: De to lovforslag, der er til behandling vedrører begge erhvervsskatten.

Det ene lovforslag indeholder forslag om forlængelse af ordningen med det fikserede udligningstilsvare for Frederiksberg og Gentofte kommuner til København samt bibeholdelse af de hidtidige afløsningsordninger for erhvervsskatten i 9 byområder. På mit partis vegne gav jeg ved det tilsvarende lovforslags behandling i folketingsåret 1961-62 udtryk for vort principielle syn på disse ordninger. Jeg skal derfor kun tilføje, at de oplysninger, som den højtærede indenrigsminister fremkommer med i bemærkningerne til lovforslaget, gør, at vi vil være velvilligt indstillet over for forlængelse af loven i et år, men så må tiden også være inde til, at der ikke kommer flere udsættelser, og at man i disse kommuner finder frem til bedre ordninger for disse områder.

Det andet forslag, lovforslaget om erhvervsskattens bortfald i de kommuner, der ikke er inde under afløsningsordningerne, kan jeg anbefale, idet jeg mener, at udviklingen og den ændrede samfundsstruktur gør det fornuftigt at afskaffe erhvervsskatten; dels betyder den lidt eller intet for de modtagende kommuner, dels er den til stort besvær for skatteligningen og skatteyderne. De øvrige ændringer i lovforslaget kan jeg give min tilslutning.